Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1259/2011

z dnia 2 grudnia 2011 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów dioksyn, polichlorowanych bifenyli o działaniu podobnym do dioksyn i polichlorowanych bifenyli o działaniu niepodobnym do dioksyn w środkach spożywczych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 320 z 3.12.2011, str. 18)

sprostowane przez:

►**C1** Sprostowanie, Dz.U. L 95 z 31.3.2012, str. 14 (1259/2011)

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1259/2011

z dnia 2 grudnia 2011 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów dioksyn, polichlorowanych bifenyli o działaniu podobnym do dioksyn i polichlorowanych bifenyli o działaniu niepodobnym do dioksyn w środkach spożywczych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności ([1]), w szczególności jego art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustalającym najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych ([2]) określono najwyższe dopuszczalne poziomy dioksyn i polichlorowanych bifenyli o działaniu podobnym do dioksyn w szeregu środków spożywczych.

(2) Dioksyny należą do grupy obejmującej 75 kongenerów polichlorowanych dibenzo-p-dioksyn (PCDD) i 135 kongenerów polichlorowanych dibenzofuranów (PCDF), z których 17 stwarza zagrożenie pod względem toksykologicznym. Polichlorowane bifenyle (PCB) stanowią grupę 209 różnych kongenerów, które można podzielić na dwie grupy, biorąc pod uwagę ich właściwości toksykologiczne: 12 kongenerów wykazuje właściwości toksykologiczne podobne do dioksyn, przez co często określa się je jako „polichlorowane bifenyle o działaniu podobnym do dioksyn" (DL-PCB). Pozostałe polichlorowane bifenyle nie wykazują toksyczności podobnej do dioksyn, ale mają inne właściwości toksykologiczne i są określane jako „polichlorowane bifenyle o działaniu niepodobnym do dioksyn" (NDL-PCB).

(3) Każdy kongener dioksyn lub polichlorowanych bifenyli o działaniu podobnym do dioksyn wykazuje nieco inny poziom toksyczności. Wprowadzenie koncepcji tzw. współczynników toksyczności (TEF) umożliwia sumaryczne wyrażenie toksyczności tych różnych kongenerów i ułatwia ocenę ryzyka oraz urzędową kontrolę. ►C1 Dlatego też wyniki badań analitycznych odnoszące się do wszystkich kongenerów dioksyn oraz polichlorowanych bifenyli o działaniu podobnym do dioksyn stanowiących zagrożenie toksykologiczne są wyrażone w policzalnych jednostkach zwanych równoważnikami toksyczności TCDD (TEQ). ◄

(4) Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) zorganizowała w dniach 28–30 czerwca 2005 r. warsztaty ekspertów dotyczące wartości TEF uzgodnionych przez WHO w 1998 r. Zmieniono szereg wartości TEF, między innymi dla PCB, oktachlorowanych kongenerów i pentachlorowanych furanów. Dane dotyczące skutków ustalenia nowych wartości TEF oraz najnowszego występowania zgromadzono w sprawozdaniu naukowym Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) „Results of the monitoring of dioxin levels in food and feed" ([3]) (Wyniki monitorowania poziomów dioksyn w żywności i paszy). Należy zatem dokonać przeglądu najwyższych dopuszczalnych poziomów PCB, biorąc pod uwagę te nowe dane.

([1]) Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1.
([2]) Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5.
([3]) Dziennik EFSA 2010; 8(3):1385, http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/doc/1385.pdf

▼B

(5) Na wniosek Komisji Europejskiej panel naukowy EFSA ds. zanieczyszczeń w łańcuchu żywnościowym przyjął opinię w sprawie obecności NDL-PCB w paszy i żywności ([1]).

(6) ►C1 Suma stężeń sześciu wskaźnikowych kongenerów PCB (PCB 28, 52, 101, 138, 153 i 180) stanowi około połowy łącznej ilości NDL-PCB obecnych w paszy i żywności. Suma ta jest uznawana za odpowiedni wskaźnik obecności i narażenia ludzi na NDL-PCB, dlatego powinna zostać określona jako najwyższy dopuszczalny poziom. ◄

(7) Najwyższe dopuszczalne poziomy określono, biorąc pod uwagę dane dotyczące najnowszego występowania zgromadzone w sprawozdaniu naukowym EFSA „Results of the monitoring of non dioxin-like PCBs in food and feed" ([2]) (Wyniki monitorowania poziomów PCB o działaniu niepodobnym do dioksyn w żywności i paszy). Choć możliwe jest osiągnięcie niższych granic oznaczalności (LOQ), można zauważyć, że znaczna liczba laboratoriów stosuje LOQ wynoszące 1 µg/kg tłuszczu lub nawet 2 µg/kg tłuszczu. ►C1 Jeżeli ustanowiono by bardzo surowe najwyższe dopuszczalne poziomy, to w niektórych przypadkach zastosowanie metody granicy oznaczalności przy obliczaniu wyników badań prowadziłoby do uzyskania poziomu zbliżonego do limitu, nawet w przypadku gdyby nie oznaczono ilościowo żadnego kongeneru PCB. Uznano także, że dane dla niektórych kategorii żywności nie są zbyt obszerne. Właściwe byłoby zatem dokonanie przeglądu najwyższych dopuszczalnych poziomów za 3 lata, w oparciu o bardziej obszerną bazę danych uzyskanych przy pomocy metody analizy o poziomie czułości odpowiednim do ilościowego oznaczania niskich poziomów. ◄

(8) Finlandii i Szwecji przyznano odstępstwo na wprowadzanie do obrotu ryb z regionu Morza Bałtyckiego przeznaczonych do spożycia na terytoriach tych państw, o poziomach dioksyn przekraczających najwyższe dopuszczalne poziomy ustanowione dla dioksyn oraz sumy dioksyn i DL-PCB w rybach. Wspomniane państwa członkowskie spełniły warunki dotyczące informowania konsumentów o zaleceniach żywieniowych. Corocznie przedkładają one Komisji wyniki monitorowania przez nie poziomów dioksyn w rybach pochodzących z regionu Morza Bałtyckiego oraz środków mających na celu zmniejszenie narażenia ludzi na dioksyny z regionu Morza Bałtyckiego.

(9) Na podstawie wyników monitorowania poziomów dioksyn i DL-PCB prowadzonego przez Finlandię i Szwecję możliwe było ograniczenie przyznanego odstępstwa do niektórych gatunków ryb. Z uwagi na utrzymującą się obecność dioksyn i PCB w środowisku, a co za tym idzie w rybach, właściwe jest bezterminowe przyznanie tego odstępstwa.

(10) W odniesieniu do ►C1 dziko żyjącego ◄ łososia Łotwa zwróciła się o odstępstwo podobne do tego przyznanego Finlandii i Szwecji. W tym celu Łotwa wykazała, że narażenie ludzi na dioksyny i DL-PCB na jej terytorium nie przekracza najwyższego średniego poziomu w którymkolwiek z państw członkowskich oraz że w celu uniknięcia ewentualnego zagrożenia dla zdrowia ►C1 wprowadzono system zapewniający pełne informowanie konsumentów o zaleceniach żywieniowych w odniesieniu do ograniczeń spożycia ryb z regionu Morza Bałtyckiego ◄ przez wskazane najbardziej narażone grupy ludności. Ponadto należy

([1]) Dziennik EFSA (2005) 284, s. 1, http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/doc/284.pdf

([2]) Dziennik EFSA 2010; 8(7):1701, http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/doc/1701.pdf

▼B

prowadzić monitorowanie poziomów dioksyn i DL-PCB w rybach z regionu Morza Bałtyckiego i składać sprawozdania Komisji dotyczące rezultatów i środków, które przedsięwzięto w celu ograniczenia narażenia ludzi na dioksyny i DL-PCB obecne w rybach z regionu Morza Bałtyckiego. Wprowadzono niezbędne środki w celu dopilnowania, aby ryby i produkty rybne niezgodne z unijnymi najwyższymi dopuszczalnymi poziomami dla PCB nie były wprowadzane do obrotu w innych państwach członkowskich.

(11) Z uwagi na to, że schemat zanieczyszczenia NDL-PCB w rybach z regionu Morza Bałtyckiego wykazuje podobieństwa do zanieczyszczenia dioksynami i DL-PCB oraz z uwagi na to, że NDL-PCB są bardzo trwałe w środowisku, właściwe jest przyznanie podobnego odstępstwa w odniesieniu do obecności NDL-PCB jak dla dioksyn i DL-PCB w rybach z regionu Morza Bałtyckiego.

(12) ►C1 Zwrócono się do EFSA o przedstawienie opinii naukowej w sprawie obecności dioksyn i PCB o działaniu podobnym do dioksyn w wątrobie owiec i jeleniowatych oraz stosowności ustanowienia najwyższych dopuszczalnych poziomów dla dioksyn i PCB w wątrobie i produktach pochodnych w przeliczeniu na produkt, a nie w przeliczeniu na tłuszcz, jak wygląda to obecnie. Przepisy dotyczące wątroby i produktów pochodnych, w szczególności wątroby owiec i jeleniowatych, powinny zatem zostać poddane przeglądowi, kiedy opinia EFSA będzie dostępna. Tymczasem właściwe jest ustanowienie najwyższego dopuszczalnego poziomu dla dioksyn i PCB w przeliczeniu na tłuszcz. ◄

(13) Żywność zawierająca mniej niż 1 % tłuszczu była do tej pory wyłączona z najwyższego dopuszczalnego poziomu dla dioksyn i DL-PCB, z uwagi na to, że żywność tego rodzaju zazwyczaj tylko w niewielkim stopniu przyczynia się do narażenia człowieka. Odnotowano jednak przypadki żywności zawierającej mniej niż 1 % tłuszczu, w której poziomy dioksyn i DL-PCB w tłuszczu były bardzo wysokie. ►C1 Właściwe jest zatem stosowanie najwyższego dopuszczalnego poziomu do takiej żywności, ale w przeliczeniu na produkt. Biorąc pod uwagę fakt, że najwyższy dopuszczalny poziom ustanowiono w przeliczeniu na produkt dla niektórych rodzajów żywności o niskiej zawartości tłuszczu, właściwe jest stosowanie najwyższego dopuszczalnego poziomu w przeliczeniu na produkt dla żywności zawierającej mniej niż 2 % tłuszczu. ◄

(14) W świetle danych z monitorowania dotyczących dioksyn i DL-PCB w żywności dla niemowląt i małych dzieci właściwe jest określenie szczególnych, niższych najwyższych dopuszczalnych poziomów dla dioksyn i DL-PCB w żywności dla niemowląt i małych dzieci. Niemiecki Federalny Instytut ds. Oceny Ryzyka zwrócił się do EFSA z konkretnym wnioskiem o dokonanie oceny ryzyka dla niemowląt i małych dzieci związanego z obecnością dioksyn i PCB o działaniu podobnym do dioksyn w żywności dla niemowląt i małych dzieci. Przepisy dotyczące żywności dla niemowląt i małych dzieci powinny zatem zostać poddane przeglądowi, kiedy opinia EFSA będzie dostępna.

(15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

▼B

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1881/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł „Czasowe odstępstwa” otrzymuje brzmienie „Odstępstwa”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W drodze odstępstwa od art. 1 Finlandia, Szwecja i Łotwa mogą zezwalać na wprowadzanie do obrotu na swoich rynkach ►C1 dziko żyjącego ◄ łososia (*Salmo salar*) i produktów z niego otrzymywanych, pochodzących z regionu Morza Bałtyckiego i przeznaczonych do spożycia na ich terytorium, w których poziom dioksyn i/lub PCB o działaniu podobnym do dioksyn i/lub PCB o działaniu niepodobnym do dioksyn jest wyższy od poziomów określonych w pkt 5.3 załącznika, pod warunkiem że wprowadzony zostanie system zapewniający pełne informowanie konsumentów o zaleceniach żywieniowych w odniesieniu do ograniczeń spożycia ►C1 dziko żyjącego ◄ łososia pochodzącego z regionu Morza Bałtyckiego oraz produktów z niego otrzymywanych, przez wskazane najbardziej narażone grupy ludności, w celu uniknięcia potencjalnego zagrożenia dla zdrowia.

Finlandia, Szwecja i Łotwa nadal stosują niezbędne środki w celu dopilnowania, aby ►C1 dziko żyjący ◄ łosoś i produkty z niego otrzymywane niezgodne z pkt 5.3 załącznika nie były wprowadzane do obrotu w innych państwach członkowskich.

Finlandia, Szwecja i Łotwa przedkładają Komisji coroczne sprawozdania dotyczące środków, które przedsięwzięły, aby skutecznie informować wskazane najbardziej narażone grupy ludności o zaleceniach żywieniowych oraz dopilnować, aby ►C1 dziko żyjący ◄ łosoś i produkty z niego otrzymywane niezgodne z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami nie były wprowadzane do obrotu w innych państwach członkowskich. Przedkładają także dowody skuteczności tych środków.”;

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W drodze odstępstwa od art. 1 Finlandia i Szwecja mogą zezwalać na wprowadzanie na swoje rynki ►C1 dziko żyjącego ◄ śledzia większego niż 17 cm (*Clupea harengus*), ►C1 dziko żyjącego ◄ golca (*Salvelinus* spp.), ►C1 dziko żyjącego ◄ minoga rzecznego (*Lampetra fluviatilis*) i ►C1 dziko żyjącego ◄ ►C1 trocia ◄ (*Salmo trutta*) oraz produktów z nich otrzymywanych, pochodzących z regionu Morza Bałtyckiego i przeznaczonych do spożycia na ich terytorium, w których poziom dioksyn lub PCB o działaniu podobnym do dioksyn lub PCB o działaniu niepodobnym do dioksyn jest wyższy od poziomów określonych w pkt 5.3 załącznika, pod warunkiem że wprowadzony zostanie system zapewniający pełne informowanie konsumentów o zaleceniach żywieniowych w odniesieniu do ograniczeń spożycia ►C1 dziko żyjącego ◄ śledzia większego niż 17 cm, ►C1 dziko żyjącego ◄ golca, ►C1 dziko żyjącego ◄ minoga rzecznego i ►C1 dziko żyjącego ◄ ►C1 trocia ◄, pochodzących z regionu Morza Bałtyckiego oraz produktów z nich otrzymywanych przez wskazane najbardziej narażone grupy ludności, w celu uniknięcia potencjalnego zagrożenia dla zdrowia.

▼B

Finlandia i Szwecja nadal stosują niezbędne środki w celu dopilnowania, aby ►C1 dziko żyjący ◄ śledź większy niż 17 cm, ►C1 dziko żyjący ◄ golec, ►C1 dziko żyjący ◄ minóg rzeczny i ►C1 dziko żyjący ◄ ►C1 troć ◄ i produkty z nich otrzymywane, niezgodne z pkt 5.3 załącznika nie były wprowadzane do obrotu w innych państwach członkowskich.

Finlandia i Szwecja przedkładają Komisji coroczne sprawozdania dotyczące środków, które przedsięwzięły, aby skutecznie informować wskazane najbardziej narażone grupy ludności o zaleceniach żywieniowych oraz dopilnować, aby wymienione ryby i produkty z nich otrzymywane, niezgodne z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami nie były wprowadzane do obrotu w innych państwach członkowskich. Przedkładają także dowody skuteczności tych środków.”;

(2) w załączniku wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK

W sekcji 5: Dioksyny i polichlorowane bifenyle o działaniu podobnym do dioksyn, załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 wprowadza się następujące zmiany:

a) Sekcja 5: Dioksyny i polichlorowane bifenyle o działaniu podobnym do dioksyn otrzymuje brzmienie

„Sekcja 5: Dioksyny i PCB ([31])

	Środki spożywcze	Najwyższe dopuszczalne poziomy		
		Suma dioksyn (WHO-PCDD/F-TEQ) ([32])	Suma dioksyn i polichlorowanych bifenyli o właściwościach podobnych do dioksyn (WHO-PCDD/F-PCB-TEQ) ([32])	SUMA PCB28, PCB52, PCB101, PCB138, PCB153 i PCB180 (ICES – 6) ([32])
5.1	Mięso i produkty mięsne (z wyłączeniem jadalnych podrobów) następujących zwierząt ([6]):			
	— bydło i owce	2,5 pg/g tłuszczu ([33])	4,0 pg/g tłuszczu ([33])	40 ng/g tłuszczu ([33])
	— drób	1,75 pg/g tłuszczu ([33])	3,0 pg/g tłuszczu ([33])	40 ng/g tłuszczu ([33])
	— świnie	1,0 pg/g tłuszczu ([33])	1,25 pg/g tłuszczu ([33])	40 ng/g tłuszczu ([33])
5.2	Wątroba zwierząt lądowych, o których mowa w pkt 5.1. ([6]) i produkty z niej pochodzące	4,5 pg/g tłuszczu ([33])	10,0 pg/g tłuszczu ([33])	40 ng/g tłuszczu ([33])
5.3	Mięso ryb i produkty rybołówstwa oraz produkty z nich pochodzące ([25]) ([34]), z wyłączeniem — ►C1 dziko żyjącego ◄ węgorza — ►C1 dziko żyjących ◄ ryb słodkowodnych, z wyjątkiem gatunków ryb diadromicznych odławianych w wodach słodkich — wątroby rybiej i produktów pochodnych — olejów ze zwierząt morskich Najwyższy dopuszczalny poziom w przypadku skorupiaków stosuje się do mięsa z przydatków i odwłoka ([44]). W przypadku krabów i skorupiaków miękkoodwłokowych (*Brachyura* i *Anomura*) dotyczy on mięsa z przydatków.	3,5 pg/g świeżej masy	6,5 pg/g świeżej masy	75 ng/g świeżej masy
5.4	Mięso ►C1 dziko żyjących ◄ ryb słodkowodnych, z wyjątkiem gatunków ryb diadromicznych odławianych w wodach słodkich i produktów z nich pochodzących ([25])	3,5 pg/g świeżej masy	6,5 pg/g świeżej masy	125 ng/g świeżej masy
5.5	Mięso z ►C1 dziko żyjącego ◄ węgorza (*Anguilla anguilla*) i produkty z niego pochodzące	3,5 pg/g świeżej masy	10,0 pg/g świeżej masy	300 ng/g świeżej masy
5.6	Wątroba rybia i produkty z niej pochodzące z wyjątkiem olejów ze zwierząt morskich, o których mowa w pkt 5.7	—	20,0 pg/g świeżej masy ([38])	200 ng/g świeżej masy ([38])
5.7	Oleje ze zwierząt morskich (olej z ryb, olej z wątroby rybiej i oleje z innych morskich organizmów przeznaczone do spożycia przez ludzi)	1,75 pg/g tłuszczu	6,0 pg/g tłuszczu	200 ng/g tłuszczu

▼B

	Środki spożywcze	Najwyższe dopuszczalne poziomy		
		Suma dioksyn (WHO-PCDD/F-TEQ) ([32])	Suma dioksyn i polichlorowanych bifenyli o właściwościach podobnych do dioksyn (WHO-PCDD/F-PCB-TEQ) ([32])	SUMA PCB28, PCB52, PCB101, PCB138, PCB153 i PCB180 (ICES – 6) ([32])
5.8	Surowe mleko ([6]) i produkty mleczne ([6]), ►C1 w tym tłuszcz mleczny ◄	2,5 pg/g tłuszczu ([33])	5,5 pg/g tłuszczu ([33])	40 ng/g tłuszczu ([33])
5.9	Jaja kurze i wyroby z jaj ([6])	2,5 pg/g tłuszczu ([33])	5,0 pg/g tłuszczu ([33])	40 ng/g tłuszczu ([33])
5.10	Tłuszcz z następujących zwierząt:			
	— bydło i owce	2,5 pg/g tłuszczu	4,0 pg/g tłuszczu	40 ng/g tłuszczu
	— drób	1,75 pg/g tłuszczu	3,0 pg/g tłuszczu	40 ng/g tłuszczu
	— świnie	1,0 pg/g tłuszczu	1,25 pg/g tłuszczu	40 ng/g tłuszczu
5.11	Mieszane tłuszcze zwierzęce	1,5 pg/g tłuszczu	2,50 pg/g tłuszczu	40 ng/g tłuszczu
5.12	Oleje i tłuszcze roślinne	0,75 pg/g tłuszczu	1,25 pg/g tłuszczu	40 ng/g tłuszczu
5.13	Żywność przeznaczona dla niemowląt i małych dzieci ([4])	0,1 pg/g świeżej masy	0,2 pg/g świeżej masy	1,0 ng/g świeżej masy”

b) przypis 31 otrzymuje brzmienie:

„([31]) Dioksyny [suma polichlorowanych dibenzo-p-dioksyn (PCDD) i polichlorowanych dibenzofuranów (PCDF) wyrażona jako równoważnik toksyczności określony przez Światową Organizację Zdrowia (WHO) obliczony przy użyciu współczynników toksyczności określonych przez WHO (WHO-TEF)] oraz suma dioksyn i polichlorowanych bifenyli o działaniu podobnym do dioksyn [suma PCDD, PCDF, i polichlorowanych bifenyli (PCB) wyrażona jako równoważnik toksyczności określony przez WHO obliczony przy użyciu WHO-TEF]. WHO-TEF dla oceny zagrożenia dla ludzi, na podstawie konkluzji Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) – spotkanie ekspertów Międzynarodowego Programu Bezpieczeństwa Chemicznego (IPCS), które odbyło się w Genewie w czerwcu 2005 r. (Martin van den Berg et al., Ponowna ocena współczynników toksyczności dla ludzi i ssaków w odniesieniu do dioksyn i związków dioksynopodobnych, przeprowadzona w 2005 r. przez Światową Organizację Zdrowia. Toxicological Sciences 93(2), 223–241 (2006))

Kongener	Wartość TEF	Kongener	Wartość TEF
Dibenzo-p-dioksyny („PCDD”)		**„Dioksynopodobne” PCB Non-orto PCB + Mono-orto PCB**	
2,3,7,8 - TCDD	1		
1,2,3,7,8-PeCDD	1		
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	*Non-orto PCB*	
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	PCB77	0,0001
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	PCB81	0,0003
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	PCB126	0,1
OCDD	0,0003	PCB169	0,03
Polichlorowane dibenzofurany („PCDF”)		*Mono-orto PCB*	
2,3,7,8-TCDF	0,1	PCB105	0,00003
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03	PCB114	0,00003
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3	PCB118	0,00003
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1	PCB123	0,00003
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB156	0,00003
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1	PCB 157	0,00003
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB167	0,00003
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01	PCB189	0,00003
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01		
OCDF	0,0003		

Użyte skróty: T = tetra (cztero); Pe = penta (pięcio); Hx = hexa (sześcio); Hp = hepta (siedmio); O = octa (ośmio); CDD = chlorodibenzodioksyna; CDF = chlorodibenzofuran; CB = chlorobifenyl.”;

▼B

c) przypis 33 otrzymuje brzmienie:

▼C1

„([33]) Najwyższy dopuszczalny poziom w przeliczeniu na tłuszcz nie ma zastosowania do żywności zawierającej < 2 % tłuszczu. W przypadku żywności zawierającej mniej niż 2 % tłuszczu najwyższym dopuszczalnym poziomem mającym zastosowanie jest poziom przeliczony na produkt odpowiadający poziomowi przeliczonemu na produkt dla żywności zawierającej 2 % tłuszczu, obliczony z najwyższego dopuszczalnego poziomu określonego w przeliczeniu na tłuszcz, z wykorzystaniem następującego wzoru:

Najwyższy dopuszczalny poziom w przeliczeniu na produkt dla żywności zawierającej mniej niż 2 % tłuszczu = najwyższy dopuszczalny poziom dla tej żywności w przeliczeniu na tłuszcz x 0,02.”.